

مانور بین‌المللی سونامی در سواحل مَکُران بر گزار می‌شود

رییس مرکز ملی پیش بینی و هشدار مخاطرات دریایی در پژوهشگاه ملی اقیانوس‌شناسی گفت: سومین مانور بین‌المللی سونامی سوم آبان در سواحل مکران (چابهار و جاسک) برگزار می‌شود.

به گزارش اقتصادسرآمد، علی خوش خلق در این باره اظهار داشت: این مانور که به صورت همزمان و با حضور کشورهای حاشیه اقیانوس هند برگزار می‌شود، نوعی تمرین عملی برای مقابله با خطر سونامی است که در آن سناریوی وقوع زلزله در گسل مکران به شکل عملی تمرین می‌شود.

خوش خلق، نام رسمی این مانور بین‌المللی دوسالانه را «۱۲Wave» عنوان کرد و افزایش آمادگی برای مقابله با سونامی و تقویت و ارزیابی زنجیره هشدار سونامی در داخل کشور، ارتقای سطح همکاری‌های بین‌المللی بین کشورهای حاشیه اقیانوس هند همچنین ارتقای آگاهی و آمادگی مردم و نهادهای دولتی برای مقابله با اثرات منفی سونامی را به عنوان مهمترین اهداف برگزاری این مانور دانست.

وی به حضور جمهوری اسلامی ایران در مانورهای پیشین سونامی؛ شامل ۱۶Wave)) در سال ۱۳۹۵ و ۱۸Wave)) در سال ۱۳۹۷ با همکاری سازمان مدیریت بحران کشور و مراکز مدیریت بحران استان سیستان و بلوچستان و هرمزگان و دیگر سازمان‌های مسئول اشاره کرد و افزود: متأسفانه در سال ۱۳۹۹ به دلیل شرایط کرونایی امکان شرکت به صورت عملیاتی در این مانور فراهم نشد، ولی امسال قرار است ایران نیز در این مانور با سناریوی فرضی پیش بینی شده شرکت کند. در این سناریو زلزله‌ای به بزرگی ۹ ریشتر در ساعت ۰۹:۳۰ مورخ ۱۳ آبان ۱۴۰۲ در محدوده گسل مکران در نزدیکی سواحل جنوبی ایران رخ می‌دهد و قادر به ایجاد آبگرفتگی توسط امواج سونامی ناشی از آن است.

ایمن مانور به همت و مشارکت پژوهشگاه ملی اقیانوس شناسی و علوم جوی، سازمان مدیریت بحران کشور، فرمانداری، جمعیت هلال احمر، شهرداری، اورژانس، آتش‌نشانی و دیگر سازمان‌های امدادی چابهار و جاسک برگزار می‌شود.

به گزارش ایرنا، مرکز ملی اقیانوس شناسی با توجه با توافق وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) اواخر سال ۱۳۷۰ تأسیس شد. شورای گسترش آموزش عالی کشور با ارتقای آن به موسسه ملی اقیانوس شناسی در سال ۱۳۸۸ موافقت قطعی کرد.

این موسسه در بیست و دومین سال تأسیس یعنی اردیبهشت ۱۳۹۲ با موافقت شورای گسترش آموزش عالی به موسسه ملی اقیانوس شناسی به پژوهشگاه ملی اقیانوس شناسی و علوم جوی ارتقا یافت. چشم انداز فعالیت‌های پژوهشگاه که سازگار با اهداف برنامه‌های ایران ۱۴۰۴ تدوین شده است، ارتقای آن به پژوهشگاه برتر ملی در قلمرو مطالعات علوم پایه، علوم انسانی، مهندسی و فناوری اقیانوسی و جوی در کشور، تبدیل آن به نهادی پیشرو در حوزه مطالعات اقیانوس شناسی و علوم جوی در منطقه و مرجعی معتبر و پاسخگو در عرصه جهانی است.

اکنون چهار مرکز پژوهشی زیرمجموعه پژوهشگاه ملی اقیانوس‌شناسی و علوم جوی کشور با عنوان های مرکز اقیانوس شناسی دریای عمان و اقیانوس هند (چابهار)، مرکز اقیانوس شناسی دریای خزر (نوشهر)، مرکز اقیانوس شناسی خلیج فارس (بوشهر) و مرکز اقیانوس شناسی مرکز خلیج فارس (بندر عباس) فعالیت می‌کنند.

سید گروه دانش دریا – میلاد شیراوند – ما محدودیت‌های خود ساخته برای خود تعریف می‌کنیم. می‌گویند تراکم شهر خیلی بالاست؟ آیا به صورت علمی بررسی شده که ما واقعا شهر پر تراکمی هستیم؟ من می‌گویم نیستیم.

به گزارش اقتصادسرآمد، در این باره صبح ساحل نوشته است که روزنامه دریایی اقتصادسرآمد آن را باز نشر می‌کند:

قرار گرفتن شهر بندرعباس در بین چهار سید دریا، کوهستان، صنایع و مراکز نظامی، این انگاره را به وجود می‌آورد که گویا توسعه شهری اکنون و بیشتر در آینده نزدیک، دچار مشکل خواهد بود. در گفت و گو با «محمد آتشین‌بار»، استادیار دانشگاه تهران این موضوع از دیدگاه علمی بررسی شده که توسعه شهری چگونه باید اتفاق بیفتد:

این پژوهشگر معتقد است استفاده از فضاهای اشغال شده باید در جهت خدمات شهری اتفاق بیفتد اما تجربه نشان داده است که به تجاری‌سازی ختم می‌شود پس همان بهتر که همین وضعیت باقی بماند.

این پژوهشگر می‌گوید: رسیدن به پاسخ این پرسش که آیا ضروری است شهر را توسعه دهیم، نیازمند مطالعه جدی است. اگر ما به خاطر احساس عدم مطلوبیتی که به فضاهای کنونی شهر داریم بخواهیم چنین موضوعی را مطرح کنیم علمی نیست.

استادیار معماری منظر شهری با بیان اینکه این فضاها باید به نفع خدمات عمومی شهر مورداستفاده قرار گیرند، اظهار کر د: تجربه نشان داده آزادسازی این فضاها به تجاری‌سازی ختم می‌شود که اشتباه است و همان بهتر که همین وضعیت باقی بماند. این پژوهشگر تأکید کرد که ممکن است در شرایط کنونی مقداری متراکم‌تر شویم که تجربه‌های جهانی می‌گویند که می‌توانیم متراکم‌تر باشیم و احساس مطلوبیت از فضا داشته باشیم و این مشکلی نیست.

شهر بندرعباس از چهار جهت محدود شده است. از جنوب به دریا، از شمال به مناطق کوهستانی، از غرب و شرق نیز به صنایع، واحدهای اقتصادی و مراکز نظامی. از همین رو به نظر می‌رسد با توجه به افزایش جمعیت توسعه شهری بندرعباس دچار مشکل شود. دیدگاه شما چیست؟ محمد آتشین‌بار: ابتدا باید به این سؤال پاسخ داد بندرعباس به چه میزان توسعه شهری نیاز دارد؟ چرا از نظر

شما به عنوان مطرح کننده سؤال، بندرعباس از محدوده فعلی خود که در حال حاضر با چالشی رو به رو نیست باید خارج شود؟ به چه علت ایده‌ای چنین به ذهن خطور کرده که ما اصولاً مرزهای محدوده فعال شهر بندرعباس را بخواهیم گسترش دهیم.

کمبود برخی سرانه‌ها از جمله سرانه آموزشی، ورزشی، تفریحی در حال حاضر، و شاید مسکونی در آینده (با در نظر گرفتن این مهم که بندرعباس یک شهر مهاجرپذیر است)؛ اینطور برداشت می‌شود که تراکم شهری بندرعباس نیاز دارد یک سری فضاهای جدید به آن اضافه شود. با توجه به این موارد پیشنهاد شما برای توسعه شهری بندرعباس چیست؟

محمد آتشین‌بار: اینکه شهر به یکسری سرانه و خدمات نیاز دارد و در فضای کنونی دسترسی و تحقق آن ممکن نیست، می‌تواند دلیلی منطقی باشد. برداشت دوم از سؤال شما این است که یک حس عدم مطلوبیت نسبت به فضاهای شهر وجود دارد. این حس سبب می‌شود فکر کنیم این توسعه باید انجام شود تا این عدم مطلوبیت، در فضاهای جدید به مطلوبیت تبدیل شود. برای اینکه تصمیم قطعی در این خصوص گرفته شود لازم است مطالعه جدی‌تری انجام گیرد؛ با این رویکرد که آیا ضروری است شهر را توسعه دهیم؟

محمد آتشین‌بار: اساسا اینکه بایام محدوده شهر را افزایش دهیم و مسکونی سازی را از شهر اصلی خارج کنیم تا کیفیتی که در ذهنمان است را بسازیم به هیچ عنوان تضمین کننده نیست که آن مطلوبیت اتفاق بیفتد. به این علت که مسائل بسیاری در شهرهای جدید وجود دارد. این اتفاق برای تهران و تعدادی از شهرهای بزرگ رخ داده است و با بررسی اجمالی آن‌ها می‌توان دریافت که به نتیجه‌ای که بتوان آن را مطلوب خواند، نرسیده‌اند. لذا انتظار نداشته باشید که با جابه‌جایی محیط مسکونی کیفیت مطلوب را به دست آورید.

هر شهر باید برای خود تعریفی از کیفیت مطلوب ارائه دهد

نکته دیگر آنکه هر شهر باید برای خود تعریفی از کیفیت چند نفر مطلوب ارائه دهد؛ کیفیت مطلوب یعنی تراکم در هکتار؟ کسی می‌تواند بگوید کیفیت مطلوب به چه معناست؟ شهرهای مهم جهان مانند پاریس و بارسلون

بررسی رابطه دریا و کیفیت زندگی شهروندان؛

«اقتصادسرآمد» منتشر کرد:

«ارتباط بادریا»

مزیت نسبی

شهرهای ساحلی

ارتباط منظر شهری بندرعباس با دریا قطع است!

اختصاص داده شوند، این گزاره درست است؛ مثلا ورزشگاه نداریم و در فضای فعلی هم‌ساخت آن ممکن نیست. می‌شود سالن‌های کوچک ساخت که مردم برای ورزش‌های روزانه از آن محل استفاده کنند اما یک سری زمین‌های بزرگ ورزشی نیز برای شهر ضروری است؛ حال اگر پادگان‌ها یا درشت‌دانه‌هایی که در محدوده شهر هستند به این موضوعات اختصاص داده شوند، این مطلوب است.

به طورکلی اما تجربه نشان داده «اتفاقی که در تهران رخ داد» این محل‌ها به تراکم تجاری تبدیل می‌شوند. این بدان معناست که منافع شهر برای خدمات تجاری مصرف شده؛ منفعتی که شهر می‌تواند از آن استفاده کند برای خدمات تجاری صرف شده که اگر قرار است این فضاها به فضای تجاری تبدیل شود همان بهتر که دست آن پادگان بماند. در بحث استفاده برای مسکونی سازی نیز باید این مهم موردبررسی قرار گیرد در صورت تأمین نیاز در محدوده شهر بهتر است مسکونی سازی در این محدوده انجام نشود. لزومی ندارد شهرها را ادامه و گسترش دهیم. بهتر است فعالیت زندگی در محدوده اصلی شهر باقی بماند چرا که ارتباط‌های اصلی و خدمات در آنجا قرار دارد.

فضاها باید به نفع خدمات عمومی شهر مورد استفاده قرار گیرند ممکن است مقداری متراکم‌تر شویم که تجربه‌های جهانی می‌گویند که می‌توانیم متراکم‌تر باشیم و احساس مطلوبیت از فضا داشته باشیم.

علت احساس عدم مطلوبیت در فضای شهری چیست؟

محمد آتشین‌بار: الان دیگر مدیریت شهرها به دنبال این هستند که با ایجاد کیفیت برای شهروندان، مطلوبیت را فراهم کنند. بندرعباس یک شهر تاریخی است و مزیت نسبی آن ارتباط با دریا است اما ندیدیم که از این مزیت نسبی استفاده شده باشد. بین دریا و زندگی جاری مردم که از زمان قدیم ارتباط وجود داشته است، دیگر این ارتباط نیست؛ بنابراین ما اولین مزیت نسبی شهر بندرعباس که ارتباط با دریا باشد را از دست دادیم. این ارتباط نه اینکه الان وجود ندارد وجود دارد اما ارتباط تأثیرگذاری نیست. در حوزه منظر شهری یکی از منابعی که می‌تواند کیفیت زندگی شهروندان در بندرعباس را تأمین کند دریا است که این ارتباط قطع شده است.

را با تهران مقایسه کنید؛ با دیدی که مطرح کردید به نظر می‌رسد تهران یک شهر شلوغ و بی‌کیفیت باشد؛ شهری پر از ساختمان‌های نامطلوب. تراکم تهران یکی از شهرهای کوتاه دنیا است. تراکم تهران ۱۳۵ درصد است؛ یعنی تهران دو و یک دهم طبقه است. تراکم پاریس کلا هفت طبقه است. تعداد نفر در هکتاری که در تهران هستند با تعداد نفر در هکتاری که در پاریس هستند یک اختلاف سه برابری دارد. جمعیت به نسبت تراکم جمعیت در پاریس بیشتر است، طبقات هم بیشتر است، تعداد سرانه ماشین هم همینطور، منتهی وقتی شما به پاریس می‌روید احساس مطلوبیت بیشتری نسبت به تهران دارید چرا؟ آن هم درحالی که تهران کوتاه‌تر است، سرانه ماشین آن کمتر است بااین وجود پاریس احساس مطلوبیت دارد اما اینجا ندارد. این سه خاطر نحوه مدیریت و برنامه‌ریزی شهر است. بنابراین نباید مطلوبیت را تنها در تراکم شهری /جمعیتی تعریف کرد.

شاید ریشه خیلی از مسائل در نوع مدیریت است

مسئله همینجا است ما محدودیت‌های خودساخته‌ای برای خودمان تعریف می‌کنیم و آن‌ها را معیار قرار می‌دهیم. می‌گویند تراکم شهر خیلی بالاست؟ آیا به صورت علمی بررسی شده که ما واقعا شهر پر تراکمی هستیم؟ من می‌گویم نیستیم.

محمد آتشین‌بار: تاکنون دو نکته را ذکر کردم؛ یک اینکه مشخص نیست با اجرای این ایده کیفیتی که مدنظرمان است را به دست آورديم. دوم اینکه باید کیفیت مطلوب را تعریف کنیم، اینکه کیفیت مطلوب چیست؟ لازم است موضوعاتی که در رابطه با شهرها مطرح می‌شود را راستی آزمایی کنیم و راه‌حل‌های علمی و نمونه‌های جهانی را ببینیم. شاید ریشه خیلی از مسائل در نوع مدیریت آن است. شاید ما یک چیزی را خیلی بد داریم مدیریت می‌کنیم.

تجربه‌های جهانی می‌گویند می‌توانیم متراکم‌تر باشیم

نکته آخر اینکه ممکن است بگویید یک سری فضاها مثل پادگان‌ها و مراکز نظامی در محدوده شهر وجود دارد که باید به فضای خدمات شهری و کیفیت عمومی شهری

بدون شرح

قاب دوربین

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...

فریبا عزیزی - اقتصاد سرآمد